

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne [datum] v senátě složeném z jeho předsedy Mgr. Vladimíra Čermáka a přísedících Romany Habčákové a Věry Janáčové

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] ve [obec], okres [okres], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa obžalovaného], přechodně bytem [adresa obžalovaného],

je vinen,

že

v době od [datum] do [datum] v [anonymizováno], nejdříve jakožto fyzická osoba soukromě podnikající pod obchodním jménem [celé jméno obžalovaného] – [celé jméno obžalovaného], [IČO], se sídlem [adresa obžalovaného], a posléze již jako nepodnikatelský daňový subjekt, nepodal na Finančním úřadu v [anonymizováno]

- I. daňové přiznání k DPH za první čtvrtletí roku 2006 přesto, že byl až do [datum] registrován jako plátce DPH a přesto, že v době od [datum] do [datum] vystavil vůči společností a firmám [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [jméno] [příjmení] – [anonymizováno], [právnická osoba], a [anonymizováno] [právnická osoba] za provedené služby faktury č. 2006 až 2006 na celkovou částku 131.062,16 Kč a na DPH ve výši 24.902,20 Kč, kdy v důsledku této jeho nečinnosti [ulice] úřad [obec] ve smyslu § 44 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb. dovedil, že daňová povinnost činí 0 Kč, ačkoli ve skutečnosti s přihlédnutím k tomu, že současně nedošlo ani k uplatnění nároku na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění ve výši 7.034 Kč, činila 17.868 Kč,

II. daňové přiznání k DPFO za rok 2006 přesto, že v daňových přiznáních k DPFO za léta 2003 a 2004 uplatnil jako daňově uznatelný výdej vytvoření rezervy ve výši 3.000.000 Kč určené k opravě domu [adresa] v obci [obec], zapsaného u Katastrálního úřadu pracoviště [obec] pro [územní celek] na [list vlastnictví], s tím, že oprava bude zahájena v roce 2005, přičemž tuto opravu v roce 2005 ani v roce 2006 nezahájil, a nemovitost byla dne [datum] v rámci dražby prodána, kdy v důsledku této skutečnosti byl podle § 7 odst. 5 zákona č. 593/1992 Sb. povinen v roce 2006 rezervu rozpustit a z částky 3.000.000 Kč daň z příjmů fyzických osob dodatečně odvést a dále přesto, že jeho příjmy z podnikatelské činnosti vyúčtované společností a firmám [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [jméno] [příjmení] – [anonymizováno], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [příjmení] spol. s r.o., [právnícká osoba], [jméno] [právnícká osoba], [anonymizována dvě slova], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [anonymizována dvě slova] [obec] spol. s r.o., [právnícká osoba], Ing. [jméno] [příjmení], [ulice] [obec], Ing. [jméno] [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [anonymizováno] [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [jméno] [příjmení] – [anonymizována dvě slova], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] [obec], [právnícká osoba], [právnícká osoba], Ing. [jméno] [příjmení], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [anonymizováno] [právnícká osoba], [anonymizována dvě slova] s r.o., [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [anonymizováno] [právnícká osoba], [jméno] [příjmení] a [anonymizováno] [právnícká osoba] fakturami č. 2006 až 2006 činily celkem 911.071 Kč, takže celkový daňový základ s přihlédnutím k daňově uznatelným výdajům ve výši 125.818 Kč dosáhl částky 3.785.253 Kč,

kdy v důsledku této jeho nečinnosti [ulice] úřad [obec] ve smyslu § 44 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb. dovedl, že daňová povinnost činí 0 Kč, ačkoli ve skutečnosti činila 1.037.046 Kč,

čímž způsobil Finančnímu úřadu [obec] škodu v celkové výši 1.054.914 Kč,

tedy ve větším rozsahu zkrátil daň a způsobil takovým činem značnou škodu,

čímž spáchal

trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 3 písm. c) trestního zákona

a zato se odsuzuje

podle § 148 odst. 3 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 2 /dvou/ roků.

Podle § 58 odst. 1 trestního zákona a § 59 odst. 1 trestního zákona se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 /tří/ roků.

Odůvodnění:

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] podnikal jako fyzická osoba soukromně podnikající pod obchodním jménem [celé jméno obžalovaného] – [celé jméno obžalovaného], [IČO], se sídlem [adresa obžalovaného], a to jako nepodnikatelský daňový subjekt až do [datum]. Za zdaňovací období do roku 2005 včetně obžalovaný řádně podával daňová přiznání. Za předchozí období daňové přiznání pro obžalovaného zpracovávala [jméno] [příjmení], v té době spolupracující

osoba. Od roku 2006 již [jméno] [příjmení] provozovala živnost samostatně, přesto však na základě generální plné moci zastupovala obžalovaného [celé jméno obžalovaného] v jednáních s Finančním úřadem v [anonymizováno]. Na základě plné moci mu také zpracovávala účetnictví s tím, že bude za obžalovaného u finančního úřadu podávat také daňová přiznání. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v době od [datum] do [datum] v [anonymizováno] nepodal na Finančním úřadu v [anonymizováno] daňové přiznání k DPH za 1. čtvrtletí roku 2006, když za toto období byl ještě plátcem DPH, jelikož registrován byl až do [datum], a to i přestože v době od [datum] do [datum] vystavil následující faktury:

- fa 2006 ze dne [datum] na částku 75.670 Kč vůči společnosti [právnická osoba], [obec], základ daně 63.588,17 Kč, DPH 12.081,80 Kč,
- fa 2006 ze dne [datum] na částku 9.731 Kč vůči společnosti [právnická osoba], [obec], základ daně 8.177,34 Kč, DPH 1.553,80 Kč,
- fa 2006 ze dne [datum] na částku 16.797 Kč vůči společnosti [právnická osoba], [obec], základ daně 14.114,90 Kč, DPH 2.681,90 Kč,
- fa 2006 ze dne [datum] na částku 2.320,50 Kč vůči společnosti [právnická osoba], [obec], základ daně 1.950 Kč, DPH 370,50 Kč,
- fa 2006 ze dne [datum] na částku 15.351 Kč vůči společnosti [právnická osoba], [obec], základ daně 12.900 Kč, DPH 2.451 Kč,
- fa 2006 ze dne [datum] na částku 8.345 Kč vůči [právnická osoba] [příjmení] [jméno], [územní celek], základ daně 7.012,45 Kč, DPH 1.332,40 Kč,
- fa 2006 ze dne [datum] na částku 20.007 Kč vůči společnosti [právnická osoba], [územní celek], základ daně 16.812,45 Kč, DPH 3.194,40 Kč,
- fa 2006 ze dne [datum] na částku 7.743 Kč vůči [právnická osoba] [právnická osoba], [obec], základ daně 6.506,85 Kč, DPH 1.236,40 Kč,

s celkovým základem daně ve výši 131.062,16 Kč a na DPH celkem 24.902,20 Kč, kdy v důsledku tohoto jednání [ulice] úřad [anonymizováno] dle § 44 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb. dovodil, že daňová povinnost na DPH je za shora uvedené období 0 Kč, ačkoli ve skutečnosti tato činila 17.868 Kč, když z částky 24.902,20 Kč dosáhl nárok na nadměrný odpočet výše 7.034 Kč.

Dále obžalovaný [celé jméno obžalovaného] nepodal na Finančním úřadě v [anonymizováno] daňové přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2006 přesto, že v daňových přiznáních k dani z příjmu fyzických osob za roky 2003 a 2004 uplatnil jako daňově uznatelný výdej vytvoření rezervy v celkové výši 3.000.000 Kč určené k opravě domu [adresa] v obci [obec], který v té době vlastnil a který je zapsán u Katastrálního úřadu pracoviště [obec] pro [územní celek] pod [list vlastnictví], s tím, že v roce 2005 zahájí opravu a rekonstrukci tohoto objektu. Obžalovaný však ani v roce 2005 ani v roce 2006 nezahájil opravu a rekonstrukci objektu a tato nemovitost byla dne [datum] v rámci exekučního řízení v dražbě prodána a obžalovaný byl podle § 7 odst. 5 zákona č. 593/1992 Sb. povinen v roce 2006 rezervu rozpustit a z celkové částky 3.000.000 Kč daň dodatečně odvést. Toto však obžalovaný neučinil. Dále měl obžalovaný příjmy z podnikatelské činnosti, které vyúčtoval následujícím společnostem a firmám na základě faktur:

- fa 2006 vystavená [datum] na částku 75.670 Kč vůči společnosti [právnická osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 9.731 Kč vůči společnosti [právnická osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 16.797 Kč vůči společnosti [právnická osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 2.320,50 Kč vůči společnosti [právnická osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 15.351 Kč vůči společnosti [právnická osoba], [obec],

- fa 2006 vystavená [datum] na částku 8.345 Kč vůči [právnícká osoba] [příjmení] [jméno], Město Albrechtice,
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 20.007 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [územní celek],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 7.743 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 14.975 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 30.000 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 16.345 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 6.750 Kč vůči [právnícká osoba], s.r.o., [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 4.950 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [anonymizováno],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 4.950 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 5.636 Kč vůči [právnícká osoba], s.r.o., [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 13.068 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 3.356 Kč vůči odběrateli [jméno] [příjmení], [část obce],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 2.699 Kč vůči odběrateli [jméno] [příjmení], [obec] u [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 800 Kč vůči odběrateli Ing. [jméno] [příjmení], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 1.962,50 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 5.000 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 4.797 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 1.847 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 1.847 Kč vůči [právnícká osoba], s.r.o., [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 6.139,50 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 10.880 Kč vůči [právnícká osoba], s.r.o., [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 17.167 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 4.417 Kč vůči odběrateli Ing. [jméno] [příjmení], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 1.854 Kč vůči odběrateli [jméno] [příjmení], [obec],
- fa 2006 2003 vystavená [datum] na částku 1.854 Kč vůči odběrateli [jméno] [příjmení], [obec],
- fa 2006 2003 vystavená [datum] na částku 1.750 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2003 vystavená [datum] na částku 3.508 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec] - [část obce],
- fa 2006 2003 vystavená [datum] na částku 965 Kč vůči [právnícká osoba] [anonymizováno] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2003 vystavená [datum] na částku 6.000 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2003 vystavená [datum] na částku 8.837 Kč vůči odběrateli Ing. [jméno] [příjmení], [obec],
- fa 2006 2003 vystavená [datum] na částku 4.200 Kč vůči odběrateli [ulice] [anonymizováno] [obec],

- fa 2006 2003 vystavená [datum] na částku 4.950 Kč vůči odběrateli Ing. [jméno] [příjmení], [obec],
- fa 2006 2003 vystavená [datum] na částku 1.847 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2004 vystavená [datum] na částku 6.270 Kč vůči společnosti [anonymizována dvě slova], a.s., [obec],
- fa 2006 2004 vystavená [datum] na částku 5.698 Kč vůči [právnícká osoba], s.r.o., [obec],
- fa 2006 2004 vystavená [datum] na částku 15.612 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2004 vystavená [datum] na částku 3.534 Kč vůči [právnícká osoba], s.r.o., [obec],
- fa 2006 2004 vystavená [datum] na částku 2.597 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2004 vystavená [datum] na částku 12.414 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2004 vystavená [datum] na částku 7.716 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2004 vystavená [datum] na částku 4.052 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2004 vystavená [datum] na částku 2.354 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2004 vystavená [datum] na částku 4.300 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2005 vystavená [datum] na částku 3.568 Kč vůči [právnícká osoba], s.r.o., [obec],
- fa 2006 2005 vystavená [datum] na částku 8.250 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2005 vystavená [datum] na částku 4.450 Kč vůči [právnícká osoba] u [anonymizováno], [obec],
- fa 2006 2005 vystavená [datum] na částku 1.854 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2005 vystavená [datum] na částku 1.250 Kč vůči [právnícká osoba], s.r.o., [obec],
- fa 2006 2005 vystavená [datum] na částku 1.101 Kč vůči [právnícká osoba] [příjmení], [anonymizována dvě slova] + [anonymizována dvě slova], [obec],
- fa 2006 2005 vystavená [datum] na částku 2.519 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2005 vystavená [datum] na částku 1.854 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [část obce],
- fa 2006 2005 vystavená [datum] na částku 2.147 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2005 vystavená [datum] na částku 3.105 Kč vůči [právnícká osoba], a.s., [obec],
- fa 2006 2006 vystavená [datum] na částku 4.317,50 Kč vůči [právnícká osoba], s.r.o., [obec],
- fa 2006 2006 vystavená [datum] na částku 3.352 Kč vůči odběrateli [jméno] [příjmení], [obec],
- fa 2006 2006 vystavená [datum] na částku 4.299,50 Kč vůči odběrateli [anonymizována dvě slova], [obec] – [část obce],
- fa 2006 2006 vystavená [datum] na částku 2.300 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2006 vystavená [datum] na částku 1.556 Kč vůči [právnícká osoba], a.s., [obec],
- fa 2006 2006 vystavená [datum] na částku 2.322,50 Kč vůči odběrateli Ing. [jméno] [příjmení], [obec],
- fa 2006 2006 vystavená [datum] na částku 1.912 Kč vůči [právnícká osoba], s.r.o., [obec],

- fa 2006 2006 vystavená [datum] na částku 1.200 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [anonymizováno],
- fa 2006 2006 vystavená [datum] na částku 90.066 Kč vůči [právnícká osoba], s.r.o., [obec],
- fa 2006 2006 vystavená [datum] na částku 2.400 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2007 vystavená [datum] na částku 3.150 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2007 vystavená [datum] na částku 10.000 Kč vůči [právnícká osoba] [anonymizováno] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2007 vystavená [datum] na částku 17.740 Kč vůči společnosti [právnícká osoba] [obec],
- fa 2006 2007 vystavená [datum] na částku 4.460 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2007 vystavená [datum] na částku 7.240 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2007 vystavená [datum] na částku 10.701,50 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2007 vystavená [datum] na částku 29.809 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2007 vystavená [datum] na částku 2.354 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2008 vystavená [datum] na částku 61.543 Kč vůči [právnícká osoba], a.s., [obec],
- fa 2006 2008 vystavená [datum] na částku 26.961 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2008 vystavená [datum] na částku 19.177 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2008 vystavená [datum] na částku 6.000 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2008 vystavená [datum] na částku 3.287,50 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2008 vystavená [datum] na částku 10.112 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2008 vystavená [datum] na částku 13.500 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2009 vystavená [datum] na částku 8.702 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2009 vystavená [datum] na částku 1.940 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec] [část obce],
- fa 2006 2009 vystavená [datum] na částku 12.150 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2009 vystavená [datum] na částku 6.600 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2009 vystavená [datum] na částku 13.812,50 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 2009 vystavená [datum] na částku 6.273 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 3.000 Kč vůči odběrateli [příjmení] [jméno] – vedení účetnictví, [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 2.348 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 1.962,50 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 6.975 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 2.174 Kč vůči odběrateli [příjmení] [příjmení], [obec],

- fa 2006 vystavená [datum] na částku 3.025 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 9.715 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 9.525 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 2.750 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 10.750 Kč vůči [právnícká osoba] [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 1.818 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 8.367 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 26.000 Kč vůči odběrateli [jméno] [příjmení], [obec],
- fa 2006 vystavená [datum] na částku 13.912 Kč vůči společnosti [právnícká osoba], [obec],

přičemž s přihlédnutím k daňově uznatelným výdajům ve výši 125.818 Kč činil základ daně 3.785.253 Kč. V důsledku nečinnosti obžalovaného [příjmení] úřad v [anonymizováno] podle § 44 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb. dovodil, že daňová povinnost činí 0 Kč, ačkoli ve skutečnosti s ohledem na uvedené příjmy obžalovaného činila daň 1.037.046 Kč. Obžalovaný svým jednáním tak celkově způsobil Finančnímu úřadu [obec] škodu ve výši 1.054.914 Kč.

Za výše uvedená období obžalovaný podal daňové přiznání až v průběhu trestního řízení poté, co byla podána obžaloba dne [datum], přičemž finančním úřadem nebylo toto dodatečné daňové přiznání přijato.

Tento skutkový děj soud zjistil z výpovědí svědků [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], ze znaleckého posudku, z výpovědi znalkyně z oboru ekonomika odvětví účetní evidence Ing. [příjmení], z protokolu o vydání věci, z usnesení o vrácení věci, z úředních záznamů o předání vrácené věci, z osvědčení, z protokolu finančního úřadu, ze zprávy finančního úřadu o kontrole daně z příjmu fyzických osob, z opravy, z protokolu o ústním jednání, ze zprávy finančního úřadu o kontrole DPH, z dopisu finančního úřadu, z výzvy k podání daňového přiznání, z rozhodnutí o zrušení registrace plátce DPH, z dodatečného platebního výměru, z přiznání k dani z tvorby zákonných rezerv, z exekučního rozhodnutí, z evidenční karty pozemku, z výpisu z evidence motorových vozidel, z dokladů [právnícká osoba], z účetních dokladů, z výpisu z živnostenského rejstříku, z výpisu z účtu ČSOB, z účetních protokolů, z faktur, z úředního záznamu k účetním dokladům, z výpisu z obchodního rejstříku, ze spisu Policie ČR [anonymizováno] [číslo] [rok] a to zejména z protokolu o vydání věci, z podnětu provedení daňové kontroly, ze spisu Policie ČR [anonymizováno] [číslo] [rok] a [anonymizováno] [číslo] [rok], zejména z protokolu o vydání věci a vrácení věci, ze spisu OS [obec] sp.zn. [spisová značka], zejména z rozsudku, z usnesení krajského soudu, z příkazu k zatčení, z vazebních usnesení, ze spisů OS [obec], sp.zn. [spisová značka], [spisová značka], [spisová značka], [spisová značka], [spisová značka], ze spisu MěÚ [obec], stavební úřad, sp.zn. Výst. [číslo] a nakonec i částečně z výpovědi samotného obžalovaného [celé jméno obžalovaného].

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], že v roce [rok] bylo proti němu zahájeno trestní stíhání pro podezření, že vystavuje fiktivní faktury svým zákazníkům. Tyto faktury pak nezahrnuje do účetnictví a provádí nestandardní účetní operace. Od roku 2007 asi rok a půl byl vyšetřován policií, která se snažila zajistit důkazy, že vystavuje fiktivní faktury. Jelikož nebyla zjištěna žádná fiktivní faktura, byl podán podnět finančnímu úřadu, poněvadž byly zjištěny nezařazené účetní doklady za rok 2006 a celá účetní agenda byla zajištěna u daňového poradce, šlo o daňová přiznání, výsledky rozvahy a všechna analytická evidence, která je potřeba k tomu, aby bylo možno udělat daňové přiznání. V době, kdy mu bylo účetnictví zajištěno, policisty upozornil na to, že ještě nemá podáno daňové přiznání. V pátém měsíci proto účetnictví policii předal. Opětovně zdůraznil, že nemá podáno daňové přiznání. [datum] bylo obžalovanému účetnictví vráceno. Ihned však byl podán podnět na [ulice] úřad v [anonymizováno] a byla provedena finanční kontrola, a to za období roku

2004, 2005. Tato kontrola skončila se zjištěním, že nebyly žádné závady. V roce 2006 vzhledem k tomu, že nebylo podáno daňové přiznání, když toto bylo obžalovanému znemožňováno, mu byl doměřen daňový základ 3.785.200 Kč. V rámci kontroly nebyly zjištěny žádné neoprávněné účetní operace a nebyly shledány žádné fiktivní faktury. [ulice] úřad dal dohromady účetní doklady, které mu byly poskytnuty a na základě toho vyčíslil daň. Tato daň byla vypočítána bez ohledu na to, v jakém jsou stavu a jak byly účtovány. Sám finanční úřad poté vyřazoval náklady neoprávněné. Šlo přitom o položky, které by sám neúčtoval. Obžalovaný opakovaně poukázal na to, že veškeré účetní doklady, které předal by nesloužily jako poklady pro vypracování daňového přiznání. Opakovaně uvedl, že mu nebylo umožněno vypracovat daňové přiznání.

K nemovitosti v obci [adresa obžalovaného] uvedl, že tato skutečně byla vydražena. Od nového majitele ji však obratem pronajal a pokračuje v opravách. Rekonstrukci prováděl v roce 2006, 2007, 2008 a také v roce 2009. Nesouhlasí proto s tím, že rezervy měly být rozpuštěny bez náhrady. Uvedl dále, že podá dodatečné daňové přiznání, když zpracoval účetnictví za rok 2006, z kterého plyne, že daňový základ je 570.000 Kč, z roku 2004 měl možnost uplatnit ztrátu ve výši 967.000 Kč a 967.000 Kč na spolupracující osobu paní [příjmení].

Obžalovaný dále konkretizoval, že účetní materiály policii předal v pátém měsíci 2007, šlo o materiály za rok 2006, účetnictví však bylo zabaveno účetní poradkyni. Obžalovaný opakovaně uvedl, že je stíhán pouze pro to, že nepodal daňové přiznání. Přitom účetnictví bylo obžalovanému vráceno až 4 měsíce po daňovém přiznání a 3 měsíce po výzvě finančního úřadu, aby předložil daňové přiznání. Tato výzva byla poslána daňové poradkyni paní [příjmení].

Obžalovaný dále uvedl, že na finanční úřad dal plnou moc někdy v roce [rok] pro paní [příjmení], aby ho zde zastupovala. Z toho důvodu nikdy s finančním úřadem osobně nejednal. V době, kdy mu paní [příjmení] řekla, že finanční úřad chce předložit daňové přiznání, sdělil jí, že účetní doklady mu zabavila policie. O tom přitom sama paní [příjmení] věděla. Osobně proto u paní [příjmení] sdělil, že veškeré doklady má policie a proto nemůže daňové přiznání podat, tím věc považoval za vyřízenou. Poté, co mu byly účetní materiály vráceny, byla u něj zahájena finanční kontrola ke kontrole daně z přidané hodnoty a daně z příjmu fyzických osob. Sám se přitom domníval, že jeho daňová povinnost byla nulová. V průběhu dokazování dále obžalovaný sdělil, že dodatečně uhradil daň z přidané hodnoty za žalované období, což doložil dokladem o zaplacení daně.

Obžalovaný rovněž vypověděl, že nemovitost v obci [obec] vydražila jeho bývalá manželka paní [příjmení], tuto nemovitost stále rekonstruuje a zřizuje zde provozovnu.

Obžalovaný rovněž vypověděl, že zpracování daňového přiznání za rok 2006 měl domluveno s paní [příjmení]. V době, kdy mu bylo účetnictví vráceno, toto měl domluveno. K podání daňového přiznání již nedošlo, protože přišla daňová kontrola a bylo pozdě. S paní [příjmení] byli domluveni, že účetnictví zpracuje po třetím měsíci v roce 2008. V průběhu vyšetřování navíc obžalovaný přišel o veškeré zákazníky.

Pokud jde o daňové přiznání k DPH, toto nebylo podáno včas z toho důvodu, že daňové přiznání zpracovával sám, dosud neměl k dispozici veškeré materiály, zejména faktury. V té době měl náklady i výnosy ve stejné výši, tzn. že daňové přiznání by bylo nulové. [ulice] úřad neměl k dispozici veškeré doklady, tyto dodal dodatečně. Závěrem obžalovaný uvedl, že policie mu doklady zabavila dvakrát, poprvé v pátém měsíci roku 2007 a pak v desátém měsíci 2007 mu byly vráceny. Poté mu byly doklady zabaveny znovu v roce 2008 v prosinci a vráceny v červenci 2009.

Obžalovaný dále doplnil svoji výpověď, že vlastní dům na [příjmení] ulici v [anonymizováno], přičemž již před rokem 2006 plánoval opravy tohoto domu a proto vedl v účetnictví finanční rezervu v celkové výši 7.500.000 Kč, a to pro rok 2006, přičemž pro rok 2006 byla rezerva 3.750.000 Kč a v roce 2007 rovněž 3.750.000 Kč. Vzhledem k problémům, které mu vznikly v souvislosti s trestním stíháním se mu podstatně snížila tržba a neměl tedy k dispozici prostředky na případnou opravu uvedené nemovitosti.

S ohledem na obhajobu obžalovaného soud v rámci hlavního líčení doplnil dokazování příbráním znalkyně z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence Ing. [jméno] [příjmení], která vypracovala znalecký posudek, který následně doplnila v písemné formě a byla také opakovaně vyslechnuta u hlavního líčení, a to i k tvrzení obžalovaného, že tento vytvářel další finanční rezervu v celkové výši 7.500.000 Kč na opravu domu v [anonymizováno] na ulici [příjmení]. A dále vyslechl svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], pracovnice Finančního úřadu v [anonymizováno] a vyžádal od Finančního úřadu v [anonymizováno] veškeré listinné materiály vztahující se k účetní kontrole obžalovaného. Dále byla znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] požádána o doplnění znaleckého posudku, opakovaně byla vyslechnuta svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] k tomu, jakým způsobem byla prováděna finanční kontrola, byly vyžádány exekuční spisy, případně civilní spisy týkající se obžalovaného [celé jméno obžalovaného] a ze stavebního úřadu v [anonymizováno] byl také vyžádán spis týkající se nemovitosti na ulici [příjmení] v [anonymizováno]. V souvislosti se zjištěnými skutečnostmi k domu na ulici [příjmení] byl také vyslechnut současný majitel [jméno] [příjmení]. Opakovaně byl také proveden důkaz trestními spisy vztahujícími se k předchozím trestním řízením obžalovaného. Rovněž byla opakovaně vyslechnuta svědkyně [jméno] [příjmení], která však nebyla zproštěna mlčenlivosti a proto nemohla uvádět skutečnosti týkající se daňového řízení ve věci obžalovaného.

Soud po provedeném dokazování, a to i s ohledem na pokyny nejvyššího a krajského soudu dospěl k závěru, že skutek se stal tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.

Z listinných materiálů, které tvoří součást spisu, zejména pokud jde o daňová přiznání, protokoly a závěry o provedené finanční kontrole, jakož i z výpovědi svědkyň [příjmení] [jméno] [příjmení] a Bc. [jméno] [příjmení] bylo nepochybně prokázáno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v roce 2007 nepodal daňové přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2006 a rovněž tak nepodal daňové přiznání k DPH za první čtvrtletí roku 2006, ačkoliv byl registrován jako plátce DPH. Bylo také prokázáno, a to jednak z listinných materiálů finančního úřadu, jakož i z příložených spisů Okresního soudu v Bruntále, že obžalovaný se již v roce 2004 nacházel ve špatné finanční situaci, kdy nebyl schopen platit své závazky a byla proti němu vedena řada exekucí, a to mimo jiné i na nemovitost – dům [číslo] v obci [obec], když tento byl následně prodán v dražbě za částku, která byla nižší než uplatňovaná částka oprávněným subjektem [právnícká osoba]. Z daňových přiznání a účetních materiálů předložených finančním úřadem vyplývá, že za období roku 2003 a 2004 obžalovaný uplatnil jako daňově uznatelný výdaj vytvoření rezervy na opravu domu v obci [obec] v celkové výši 3mil. Kč, přičemž tato částka měla být využita na opravy v letech 2005 a 2006. Díky tomu došlo mimo jiné k podstatnému snížení základu daně za období, ve kterých byla rezerva vytvářena. V uvedeném období obžalovaného jako daňová poradkyně zastupovala [jméno] [příjmení], přičemž z příložených trestních spisů vyplývá, že vztahy mezi obžalovaným a [jméno] [příjmení] v této době nebyly harmonické, když tato na něj opakovaně podávala trestní oznámení, přesto měla obžalovaným podepsánu generální plnou moc pro podání daňového přiznání, kterou však v roce 2007 obžalovanému vypověděla. Obžalovanému tak vznikla povinnost podat daňové přiznání do [datum], resp. [datum], jelikož formálně nebyl zastoupen daňovou poradkyní. Nejpozději však mělo být podáno daňové přiznání do [datum], a to za zdaňovací období za rok 2006. Sám obžalovaný ani [jméno] [příjmení] však za toto období daňové přiznání nepodali, a to jak k dani z příjmu fyzických osob, tak i k DPH a [ulice] úřad v [anonymizováno] s ohledem na ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb. dovodil, že daňová povinnost je nula.

V roce 2008 byla Finančním úřadem v [anonymizováno] zahájena finanční kontrola u obžalovaného, kterého v té době již opět zastupovala na základě plné moci [jméno] [příjmení]. Jelikož účetnictví za období roku 2006 nebylo úplné, byly předloženy pouze některé účetní doklady, zejména faktury a výdajové a příjmové doklady, zejména však nebyla předložena účetní kniha, případně další podstatné doklady, na základě kterých lze za normálních okolností vypočítat daň u subjektu, který vede podvojný účetnictví. [ulice] úřad proto provedl kontrolu pouze na základě

listinných materiálů, které mu byly předloženy, což je v souladu se zákonem č. 586/1992 Sb., a to podle § 7.

[ulice] kontrolu za [ulice] úřad v [anonymizováno] prováděla Ing. [jméno] [příjmení], která k věci byla opakovaně vyslechnuta v rámci hlavního líčení. Svědkyně se zejména vyjádřila k průběhu kontroly, která byla prováděna u daňového subjektu, tedy obžalovaného. Vyjádřila se k materiálům, které byly v rámci kontroly zajištěny a jsou výše uvedeny. V rámci kontroly jednala zejména s [jméno] [příjmení], což je také v souladu s písemnými materiály, zejména s protokoly o provedené finanční kontrole. Svědkyně potvrdila, že opakovaně vyzývala [jméno] [příjmení] k předložení všech dokladů potřebných pro finanční kontrolu, několikrát také vyzvala přímo obžalovaného, který slíbil, že doklady doloží, což ale neučinil. Obžalovaný byl také vyzván k doložení dokladů o čerpání rezervy vytvořené v předchozích letech, což však neučinil. Svědkyně potvrdila, že předmětná rezerva nebyla čerpána a měla být tedy v následném zdaňovacím období rozpuštěna, což se však nestalo. Svědkyně v rámci dalšího výslechu uvedla, že jí není nic známo o tom, že by obžalovaný vytvářel další rezervu na opravu domu na ulici [příjmení] v [anonymizováno]. V průběhu finanční kontroly nebylo svědkyni o této rezervě nic sdělováno, nebyly předkládány žádné materiály svědčící pro tvorbu další rezervy. K tomu je nutno dodat, že ani z protokolu o finanční kontrole nevyplývá, že by bylo finančnímu úřadu sděleno, že je vytvářena nějaká další rezerva. Svědkyně dodala, že v případě, že by byly námitky proti závěrům finanční kontroly, tyto byly ze strany daňového subjektu v protokole o kontrole uvedeny, k ničemu takovému však nedošlo. Svědkyně dodala, že tvorba rezervy by musela být patrna z daňového přiznání, nic takového však zjištěno nebylo. Pokud jde o případné daňové přiznání, které bylo podáno až v roce 2010 za předmětné období, k tomuto se nemůže vyjadřovat. Závěrem svědkyně uvedla, že zjištěné závěry o kontrole byly předány vyměřovacímu oddělení, které následně vypočítalo daň.

K výše uvedenému je třeba dodat, že svědkyně se vyjádřila k jednotlivým dokladům, které byly předloženy s tím, že v průběhu kontroly byla provedena řada místních šetření a asi sedmáct dožadání. Na základě dokladů, které byly finančnímu úřadu k dispozici byly následně stanoveny náklady a výnosy za zdaňovací období roku 2006.

Pokud jde o případnou tvorbu rezervy ve výši 7.500.000 Kč na opravu domu na ulici [příjmení] [číslo] o které se obžalovaný ani [jméno] [příjmení] v průběhu daňové kontroly nezmiňovali a která byla uvedena až v dodatečném daňovém přiznání podaném dne [datum], je nutno uvést, že v rámci hlavního líčení byl vyslechnut jako svědek současný majitel této nemovitosti, a to [jméno] [příjmení], který potvrdil, že o tuto nemovitost měl zájem před více než deseti lety, když na této nemovitosti nebyly prováděny žádné práce, a to po dobu více než deseti let, možná i déle. [ulice] určitě nebyly prováděny po roce 2005. Svědek potvrdil, že nemovitost byla sepsána exekutorem a několik let usiloval o získání této nemovitosti, což se mu podařilo v roce 2012, kdy proběhla dražba v rámci výkonu rozhodnutí. Z výpovědi tohoto svědka tedy nepochybně vyplývá, že obžalovaný neprováděl opravu nemovitosti v rozhodném období, což je také v souladu se zjištěním, že v této době měl řadu závazků, které nebyl schopen splácet, což vedlo k řadě exekučních řízení a sepsání nemovitostí pro výkon rozhodnutí, a to jak domu v obci [obec], tak i domu na ulici [příjmení] v [anonymizováno].

V rámci dokazování byl také proveden důkaz spisem Stavebního úřadu v [anonymizováno], ze kterého vyplývá, že na rekonstrukci objektu na ulici [příjmení] v [anonymizováno] sice bylo vydáno stavební povolení, stavební práce však v zásadě nebyly prováděny a již v minulosti byl obžalovaný stavebním úřadem upozorňován na zajištění stavby, na což nereagoval.

V rámci dokazování u hlavního líčení, zejména pokud jde o doplnění znaleckého posudku, obžalovaný poukázal na to, že podal v roce 2010 daňové přiznání za rok 2006, přičemž měl k dispozici veškeré materiály včetně hlavní účetní knihy a z těchto materiálů vyplynulo, že rezervu vytvářel. K uvedenému je třeba říct, že toto daňové přiznání obžalovaný podal až dne [datum], tedy v době, když byl nejméně rok trestně stíhán pro výše uvedený trestný čin a nebylo možno ověřit

pravost účetních materiálů, když navíc finanční úřad jak z listinných materiálů vyplývá, toto podání neakceptoval. Je třeba poukázat také na to, že obžalovaný nepodal daňové přiznání za rok 2009, když sám navštívil [ulice] úřad v [anonymizováno] dne [datum] a sdělil, že nemůže podat daňové přiznání dokud nebude rozhodnuto o daňovém přiznání za rok 2006 a proto neví, jak budou posouzeny rezervy, které následně vytvářel. (viz. úřední záznam č.l. 572). V tomto případě ze strany obžalovaného šlo pouze o jednání, které mělo zakrýt jeho protiprávní jednání tak, jak bylo výše popsáno.

Pokud jde o výši daňové povinnosti za rok 2006, k věci byla opakovaně vyslechnuta svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], která uvedla, jak byla vypočítána daň, přičemž zdůraznila, že proti platebnímu výměru na daň za rok 2006 nebyly podány žádné námitky. Potvrdila, že v roce 2010 bylo podáno řádné daňové přiznání za rok 2006, přičemž však doklady, které jsou zde uvedeny, byly vytvořeny až po termínu provedení kontroly. Pokud jde o původní výpočet daně, nebyl ze strany daňového subjektu, tedy obžalovaného sdělováno nic o vytváření další rezervy. Svědkyně se také vyjádřila k zastoupení obžalovaného s tím, že v roce 2008 obžalovaného zastupovala [jméno] [příjmení] na základě plné moci. Lze proto opět dovodit, že v roce 2008 nebyly zjištěny žádné skutečnosti nebo důkazy svědčící pro tvorbu rezervy ve výši 7.500.000 Kč na opravu domu na ulici [příjmení] v [anonymizováno].

Svědkyně [jméno] [příjmení] potvrdila, že pro obžalovaného zpracovávala účetní doklady k daňovým přiznáním, v současné době zpracovává daňové přiznání za rok 2007 a 2008. Svědkyně potvrdila, že v roce 2006 s obžalovaným podepsala novou moc pro zastupování v daňovém řízení. Svědkyně potvrdila, že obžalovaného zastupovala před finančním úřadem i v rámci probíhající kontroly, sám obžalovaný chtěl, aby ho svědkyně zastupovala. Před kontrolou svědkyně neměla žádné doklady od obžalovaného, doklady předložil až v rámci kontroly. Svědkyně dále sdělila, že pro rok 2006 neměla s obžalovaným smlouvu na to, že mu zpracuje daňové přiznání, na finančním úřadě však byla generální plná moc, kterou měla k zastupování obžalovaného. Když mu sama chtěla zpracovat účetnictví na daňové přiznání za rok 2006, tak jí obžalovaný sdělil, že nemá žádné doklady. Sám obžalovaný ji v roce 2006 nekontaktoval, aby mu zpracovala daňové přiznání. V dubnu 2006 došlo k obnovení plné moci na finančním úřadě, bylo to z toho důvodu, aby byla prodloužena lhůta k dodání daňového přiznání, toto však nemohlo být předloženo z toho důvodu, že obžalovaný svědkyni nepředložil žádné podklady. Až následně obžalovaný předložil svědkyni doklady, které však vydala policii. V říjnu roku 2007 ji obžalovaný kontaktoval, aby mu vypracovala dodatečné daňové přiznání za rok 2006, opět nedodal žádné účetní doklady. Svědkyně ve své další výpovědi uvedla, že neví o tom, že by obžalovaný opravoval dům na ulici [příjmení] v [anonymizováno].

Z výše uvedených důkazů tedy nepochybně vyplývá, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] za rok 2006 nepodal přiznání k dani z příjmů fyzických osob a rovněž nepodal přiznání k dani z přidané hodnoty. Z toho důvodu se proto soud zabýval všemi závažnými skutečnostmi důležitými pro posouzení subjektivní stránky jednání obžalovaného. Jak již bylo výše uvedeno, obžalovaný již v roce 1995 udělil [jméno] [příjmení] generální plnou moc pro zastupování ve věcech daní. Z generální plné moci však vyplývá, že dne [datum] byla tato plná moc omezena o § 40 zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků. Podle § 40 odst. 3 citovaného zákona, daňové přiznání nebo hlášení se podává nejpozději do [číslo] roku následujícího po uplynutí ročního zdaňovacího období. Jedná-li se o poplatníka, jemuž přiznání zpracovává daňový poradce, stanovuje se lhůta k podání přiznání do [číslo] roku následující po uplynutí zdaňovacího období. To platí jen, je-li příslušná plná moc k zastupování uložena u správce daní před uplynutím neprodloužené lhůty. Z citovaného ustanovení zákona č. 337/1992 Sb., tedy vyplývá, že nemá-li daňový subjekt daňového poradce, musí podat přiznání k dani nejpozději do [číslo] následující roku. Obžalovaný tedy měl toto přiznání podat do uvedeného data, respektive do [datum], když bylo nutno posunout konec lhůty na pracovní den. Na základě omezené generální plné moci nebyla [jméno] [příjmení] oprávněna zastupovat obžalovaného při podání daňového přiznání za období roku 2006. Z

materiálů Finančního úřadu v [anonymizováno] a také z výpovědi znalkyně vyplynulo, že následně obžalovaný [celé jméno obžalovaného] dal speciální plnou moc [jméno] [příjmení] pro zpracování daňového přiznání, tato však byla Finančnímu úřadu v [anonymizováno] dodána dne [datum], tedy již po skončení lhůty, která běžela daňovému subjektu, tedy obžalovanému. Nedošlo přitom k prodloužení této základní lhůty a jelikož tato skončila, nebylo možno ji prodloužit. Výzva k podání daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob, která byla vyhotovena Finančním úřadem v [anonymizováno] dne [datum] byla doručena pouze daňové poradkyni [jméno] [příjmení], která tuto převzala dne [datum]. Výzva tedy nebyla doručena obžalovanému, toto však nemělo žádný vliv na zákonnou povinnost obžalovaného podat přiznání k dani z příjmu fyzických osob a dani z přidané hodnoty.

Soud se proto zabýval tím, zda v daném případě lze dovodit v jednání obžalovaného úmysl, a to buď přímý nebo nepřímý dopustit se následku uvedeného v trestním zákoně, tedy zejména porušit zájem státu na správném vyměření daně, cla, pojistného na sociálním zabezpečení nebo zdravotním pojištění, poplatku nebo jiné podobné povinné platby na příjmech z těchto povinných plateb. Soud přitom bral v úvahu i tu skutečnost, že tohoto jednání se lze dopustit i tím, že daňové přiznání vůbec není podáno.

Znalkyně z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence Ing. [jméno] [příjmení] poté, co vypracovala znalecké posudky, uvedla, že obžalovaný byl povinen podat daňové přiznání k dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2006 ve lhůtě do [datum]. [příjmení] přiznání k dani z přidané hodnoty za 1. čtvrtletí roku 2006 ve lhůtě do [datum] a daňové přiznání za 2. čtvrtletí roku 2006 ve lhůtě do [datum]. V případě daně z přidané hodnoty by byl obžalovaný povinen odvést celkem 17.868 Kč. V případě daně z příjmu fyzické osoby měl obžalovaný rozpustit rezervu ve výši 3.000.000 Kč a měl by odvést daň ve výši 1.037.046 Kč. Znalkyně se dále zabývala tím, že obžalovaný měl vytvářet novou rezervu v celkové výši 7.500.000 Kč za zdaňovací období roku 2006 2007. V doplnění znaleckého posudku znalkyně dále uvedla, že z materiálů dodaných v roce 2010 v rámci daňového přiznání za rok 2006 obžalovaný uvedl tvorbu rezervy na opravu domu na ulici [ulice] v [anonymizováno], přičemž tvorba rezervy by za jeden rok činila 3.750.000 Kč, celkem za dva roky 7.500.000 Kč. V tomto případě by se tedy obžalovaný v roce 2006 dostal tzv. do mínusu a podle § 7 odst. c) by byla obžalovanému uložena povinnost odvést daň z minimálního základu, a to ve výši 6.348 Kč. Nebylo nijak vyvráceno, že by obžalovaný rezervu nevytvářel, když z dodaných materiálů je toto nepochybně patrné, přičemž obžalovaný v tomto případě i předložil hlavní účetní knihu a výkaz rezerv. K tomuto dále uvedla, že postup finančního úřadu byl od počátku vadný, a to pokud jde o původní výpočet daně, tak i postup finančního úřadu poté, co obžalovaný podal daňové přiznání dne [datum]. Znalkyně dále uvedla, že z dalších účetních materiálů za následující roky nelze jednoznačně říct, zda byla rezerva čerpána nebo došlo k jejímu tzv. rozpuštění.

Pokud jde o závěry znalkyně, dospěl soud k závěru, že této jednak nepřísluší hodnotit řízení před finančním úřadem, rovněž tak nelze hypoteticky stanovit, jaká měla být daň v případě vytváření rezerv, když nebylo prokázáno, že by tyto byly vůbec vytvářeny. Rovněž tak nelze akceptovat závěry znalkyně, pokud jde o doručování písemností finančního úřadu daňovému subjektu, případně jeho daňové poradkyni, když i sama znalkyně potvrdila, že obžalovaný byl povinen podat daňové přiznání a s ohledem na své zkušenosti si musel být plně vědom toho, že daňové přiznání musí podat buď sám nebo prostřednictvím daňové poradkyně. Pokud jde o tvrzení obžalovaného, že mu část účetnictví shořela a nemohl toto znalkyni předložit, soud neakceptoval tuto obhajobu, jelikož obžalovaný měl provést rekonstrukci účetnictví, což nakonec potvrdila i znalkyně, což však neučinil a nelze tedy dovodit čerpání rezervy, byť jak již bylo uvedeno vzal soud za prokázáno, že rezerva vytvářena vůbec nebyla.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., nebylo-li podáno daňové přiznání nebo hlášení dodatečné daňové přiznání nebo hlášení včas, a to ani po výzvě správce daně, nebo nebyly-li na výzvu ve stanovené lhůtě odstraněny vady, je správce daně oprávněn zjistit základ daně a stanovit

daň podle pomůcek, které má k dispozici nebo, které si sám opatří, a to i bez součinnosti s daňovým subjektem. Pokud daňový subjekt nepodá daňové přiznání nebo hlášení ani na výzvu správce daně, je správce daně oprávněn předpokládat, že daňový subjekt vykázal v daňovém přiznání nebo hlášení, daň ve výši nula.

Z výše uvedených důkazů a nakonec i z výpovědi samotného obžalovaného bylo prokázáno, že tento sám neučinil žádné podstatné kroky pro to, aby v zákonném termínu byly připraveny podklady pro podání daňového přiznání. Sám obžalovaný ani nejednal s finančním úřadem a na jeho výzvy nijak nereagoval. Pro tento závěr svědčí také zjištění učiněná Finančním úřadem v [anonymizováno] a skutečnosti uváděné znalkyní [příjmení] [příjmení].

K uvedeným skutečnostem je třeba dodat, že je fakt, že obžalovaný byl omezen v osobní svobodě vazbou v době od [datum] do [datum], toto nemá vliv na posouzení subjektivní stránky jednání obžalovaného, jelikož si byl vědom toho, že v období tak, jak je uvedeno výše, prováděl zdanitelná plnění a vystavoval faktury za provedené služby a měl tedy příjem, který byl povinen zdanit. Za této situace proto nelze akceptovat obhajobu obžalovaného v tom, že daňové přiznání za něj měla podat daňová poradkyně. Obžalovaný v této době s daňovou poradkyní fakticky nespolupracoval a neprojevil žádný zájem o to, zda bude podáno přiznání k dani z příjmu fyzických osob a k DPH a z toho důvodu také byla obžalovanému vyměřena nulová daň.

Z faktického jednání obžalovaného vyplynulo, že tento neměl v úmyslu plnit si svou daňovou povinnost a pokud se značným časovým odstupem dne [datum] podal dodatečné daňové přiznání, ve kterém vykázal daňovou ztrátu ve výši statisíců korun, činil takto proto, že chtěl zmírnit dopad trestního stíhání, když fakticky ani neodváděl daň z přidané hodnoty v nižších částkách, což také učinil až se značným časovým odstupem.

Po provedeném dokazování tak bylo prokázáno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] neodvedl daň z přidané hodnoty ve výši 17.868 Kč a daň z příjmu fyzických osob ve výši 1.037.046 Kč, když došlo k úpravě částky oproti obžalobě s ohledem na výpověď znalkyně a takto svým jednáním způsobil Finančnímu úřadu [obec] škodu v celkové výši 1.054.914 Kč.

Za zkrácení daně je nutno považovat jakékoliv jednání pachatele, v důsledku něhož mu jako poplatníkovi je v rozporu se zákonem vyměřena nižší daň, než jaká měla být vyměřena a zaplacená, nebo k vyměření této povinnosti platby vůbec nedojde. Daň může být zkrácena i opomenutím takového konání, ke kterému byl daňový subjekt povinen, zejména úmyslným nepodáním daňového přiznání ze skutečně dosaženého příjmu. Ke zkrácení daně z příjmu, tedy dochází i tím, že povinná osoba nepodá daňové přiznání a následně daň nezaplatí, ačkoliv měla zdanitelný příjem. Jednání je dokonáno tím, že v důsledku nepodání daňového přiznání nebyla v daném případě vypočítána daňová povinnost.

Soud dospěl k závěru, a to v souladu s názorem Nejvyššího soudu uvedeným v usnesení ze dne 25.6.2013 sp.zn. [spisová značka], že obžalovaný jako daňový subjekt byl povinen podat daňové přiznání za rok 2006, a to buď sám nebo prostřednictvím daňové poradkyně. Primárně však jde o povinnost daňového subjektu a tento je proto odpovědný pokud daňové přiznání nepodá. Bylo přitom prokázáno, že obžalovaný nepochybně měl příjmy, do [datum] však neučinil nic, co by vedlo ke splnění jeho zákonné povinnosti. V souladu s názorem Nejvyššího soudu soud konstatoval, že pokud i obžalovaný dne [datum] podal dodatečné daňové přiznání, ze kterého vyplývá daňová povinnost ve výši 6.348 Kč, toto učinil až po dokonání trestného činu (dokonán byl nejpozději dne [datum]) a tento úkon ho proto nemůže zbavit trestní odpovědnosti. Dále je třeba uvést, že pokud jde o postup finančního úřadu, soud neměl žádné pochybnosti o správnosti postupu jeho zaměstnanců, a to jak pokud jde o daňovou kontrolu, tak i následné vyměření daně. Pokud jde o námitky znalkyně, týkající se řízení před správcem daně, soud dospěl k závěru, že tyto námitky nemají zásadní vliv na posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného tak, jak již bylo výše uvedeno.

Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] ve větším rozsahu zkrátil daň a způsobil svým činem značnou škodu a tímto jednáním naplnil jak po objektivní, tak subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu zkrácení daně, poplatku a jiné povinné platby podle § 148 odst. 1, 3 písm. c) trestního zákona. Soud jednání obžalovaného právně kvalifikoval podle trestního zákona účinného do 31.12.2009, když použití tohoto zákona je pro obžalovaného příznivější než použití zákona účinného v době rozhodování, a to zákona č. 40/2009 Sb. trestní zákoník.

Při úvahách o uložení trestu soud hodnotil všechny okolnosti spáchaného trestného činu, zejména jednání obžalovaného a jeho následek. Soud hodnotil také intenzitu narušení zájmu chráněného státem, kterým je správné vyměření daně. Soud hodnotil také intenzitu jednání obžalovaného, jakož i výši škody, kterou jednáním způsobil. Rovněž hodnotil motiv jednání obžalovaného, kterým byla vůle nezaplacením daně, resp. nepodáním daňového přiznání získat finanční prospěch. Soud také hodnotil to, že obžalovaný dodatečně uhradil daň z přidané hodnoty.

Soud hodnotil také osobu obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který je bez zaměstnání, v místě bydliště k němu nejsou žádné negativní poznatky, v opisu z rejstříku trestů má obžalovaný několik záznamů, když odsouzen byl zejména rozsudkem Okresního soudu v Šumperku ze dne 25. 8. 2005 sp.zn. [spisová značka] pro trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odstavec 2, 4 písm. b) trestního zákona a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání dvou roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 roků. Dále byl rozsudkem Okresního soudu v Šumperku ze dne 18.5.2007 sp. zn. [spisová značka] uznán vinným ze spáchání trestného činu neoprávněného podnikání podle § 118 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákona a byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 4 roků a byl zrušen výrok o trestu v předchozím rozsudku Okresního soudu v Šumperku z 25. 8. 2005 sp. zn. [spisová značka]. Rozsudek nabyl právní moci dne [datum]. Soud k odsouzením nepřihlížel jako ke skutečnosti přitěžující, a to zejména s ohledem na rozhodnutí prezidenta ČR ze dne [datum] o amnestii.

Při úvaze o uložení trestu u obžalovaného nebyly shledány žádné okolnosti polehčující ani přitěžující.

Zvážením výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu bude v daném případě dosaženo uložení trestu odnětí svobody na přiměřenou dobu v trvání dvou roků. S ohledem na osobu obžalovaného a jeho formální bezúhonnost má soud za to, že v daném případě lze účelu trestu dosáhnout i bez jeho přímého výkonu. Proto za použití § 58 odst. 1 trestního zákona a § 59 odst. 1 trestního zákoníku obžalovanému výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří roků. Povinností obžalovaného bude v průběhu zkušební doby prokázat řádným životem, že šlo o ojedinělé vybočení. V opačném případě soud rozhodne, a to popřípadě již v průběhu zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Okresní soud v Bruntále
dne 27.1.2015

Za správnost vyhotovení:
Michaela Navrátilová

Mgr. Vladimír Čermák, v.r.
předseda senátu